

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/903/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714200724
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7714200724.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673 proti žalovanému F. A., S. W. G. XXX, zastúpenému opatrovníčkou Vierou Čorbovou, zamestnankyňou Okresného súdu Michalovce, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného 1./ Združenia na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, IČO: 42 264 979, Seberíniho 9, Bratislava, a 2./ Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923 v konaní o zaplatenie 600,24 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 5C/110/2014-67 zo 7.7.2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalovanému uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť 600,24 € spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 24.8.2012 do zaplatenia a na trovách konania 150,36 eur, ktorá suma pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku 36,- eur a z trov právneho zastúpenia 166,13 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V napadnutom rozsudku o. i. uviedol, že zo zmluvy č. A6233962 s dodatkom zistil, že žalobca ako poskytovateľ uzatvoril 28.3.2012 so žalovaným ako účastníkom zmluvu o poskytovaní verených služieb, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému mobilný telefón zn. Samsung Galaxy Ace spolu so SIM kartou a na základe tejto zmluvy začal žalobca žalovanému poskytovať telekomunikačné služby, pričom žalovaný sa zaviazal za tieto služby riadne a včas platiť. Ďalej zistil, že 28.3.2012 uzavrel žalobca so žalovaným ďalšiu zmluvu č. A6233972, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému mobilný telefón zn. Samsung Galaxy Tab, ktorému bolo tiež pridelené účastnícke telefónne číslo s tým, že od uvedeného dňa začal žalobca poskytovať žalovanému telekomunikačné služby, za ktoré sa žalovaný zaviazal riadne a včas platiť. Z faktúry č. 2149570570 zo 16.4.2012 zistil, že žalobca fakturoval žalovanému za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie od 28.3.2012 do 12.5.2012 sumu 119,03 eur. Faktúra bola splatná 30.4.2012. Z faktúry 2149570445 zo 16.4.2012 zistil, že žalobca fakturoval žalovanému za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie od 28.3.2012 do 12.4.2012 sumu 71,35 eur. Faktúra bola splatná 30.4.2012. Z faktúry 2153017211 zo 16.5.2012 zistil, že žalobca fakturoval žalovanému za upomienku sumu 2,33 eur. Faktúra bola splatná 30.5.2012. Z faktúry 2153016593 zo 16.5.2012 zistil, že žalobca fakturoval žalovanému za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie od 13.4.2012 do 12.5.2012 sumu 137,56 eur. Faktúra bola splatná 30.5.2012. Z faktúry 2153016718 zo dňa 16.5.2012 zistil, že žalobca fakturoval žalovanému za poskytnuté telekomunikačné služby

za obdobie od 14.4.2012 do 12.5.2012 sumu 78,47 eur. Faktúra bola splatná 30.5.2012. Žalovaný takto riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb v období od 1.4.2012 do 31.5.2012 v sume 407,74 eur. Zo zmluvy č. A6233962 súd zistil, že žalobca poskytol žalovanému telefón zn. Samsung Galaxy Ace za akciovú cenu 0,50 eur, pričom predajná cena tohto telefónu činila 210,- eur. Z listu nazvaného „pokos o pokonávku“ zo dňa 9.8.2012, ktorý bol žalovanému v zmysle doručenky doručený dňa 14.8.2012 súd zistil, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu nezaplatených faktúr. Žalovaný čiastočne dlh uhradil v sume 17,- eur a nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní predstavuje náhradu škody za poskytnutý mobilný telefón 209,50 eur a na poskytnutých službách 390,74 eur, spolu 600,24 eur. Vychádzajúc z § 43 ods.1, § 43 ods.2, § 43 ods.5 z. č. 610/2003 Z.z., §420 ods.1, § 517 ods.2 OZ (ich znenie citoval) a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinnému ku dňu 24.8.2012 urobil záver, že predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie ceny za služby, ktoré žalobca poskytol žalovanému na základe Zmlúv o pripojení a náhradu škody, ktorá žalobcovi vznikla porušením povinností zo strany žalovaného. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným boli uzatvorené dve zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb, na základe ktorých bol žalovaný povinný platiť žalobcovi mesačné úhrady za poskytovanie telekomunikačných služieb. Žalobca preukázal, že mu žalovaný nezaplatil za poskytnuté telekomunikačné služby ku dňu rozhodnutia súdu celkovú sumu 608,- eur, v ktorej sume je zahrnutá aj predajná cena mobilného telefónu vo výške 209,50 eur, ktorá suma predstavuje uplatnenú náhradu škody a suma 407,74 eur predstavuje poskytnuté a neuhradené telekomunikačné služby (správne 407,74 - 17 t. j. 390,74 €). O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi súd priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 36,- eur a na trovách právneho zastúpenia 166,13 eur s povinnosťou ich úhrady do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti výroku rozsudku v časti prevyšujúcej sumu 390,74 € s prísl. t. j. týkajúcej sa samostatného nároku na náhradu škody vo výške 209,50 € a proti výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník 2/ (ďalej len VÚ2), ktorý ho odôvodnil tým, že v zmysle § 93 ods.2 O.s.p., elektronickým podaním z 11.7.2014 oznámilo Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA svoj vstup do konania na strane žalovaného spotrebiteľa ako VÚ a to za účelom ochrany práv žalovaného ako spotrebiteľa. Poukázal na dva skutkovo a právne samostatné nároky, ktoré žalobca spojil do žaloby, z toho jedným bol nárok na tzv. hovorné a druhým nárok na zaplatenie pôvodne fakturovanej zmluvnej pokuty transformovanej na náhradu škody, pričom odvolanie podáva, len v rozsahu, v ktorom boli žalobcom porušované spotrebiteľské práva. Citoval z rozsudku KS v Prešove č.k. 6Co/91/2011 z 24.4.2012, ktorým bola takáto zmluvná pokuta, označená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto žalobca uplatnil tento nárok v rovnakej výške 209,50 € titulom náhrady škody, predstavujúcu rozdiel medzi akciovou cenou mobilného telefónu, ktorý žalovanému odpredal a jeho nadobúdajúcou cenou. Poukázal na § 53 ods. 1 prvá veta OZ, § 53 ods.5, § 53a ods.1 OZ (ich znenie citoval), na základe ktorých vyslovil, že neprijateľná a teda absolútne neplatná zmluvná podmienku nie je možné modifikovať, k čomu sa už vyjadřila početná judikatúra vrátane Súdneho dvora EÚ. Vytýkal súdu, že nevenoval pozornosť preskúmaniu nároku žalobcu z pohľadu § 420 OZ, teda predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu a vyslovil názor, že v prvom rade žalobca porušil zákon a to § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. veta tretia, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby (ďalej len „viazanie predaja“) na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Následne uviedol, že sú si vedomí § 4 ods. 3 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého za viazanie predaja sa nepovažuje, ak predávajúci predáva tieto výrobky alebo poskytuje tieto služby aj samostatne ale podľa ich názoru žalobca vytvára len zdanie predávania telekomunikačného zariadenia - mobilného telefónu samostatne, len aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Pripustil, že ak by však boli ich úvahy o viazanosti nesprávne a záväzky vyplývajúce z právnych úkonov účastníkov zmluvy by boli platné, nemohla by škoda predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou telekomunikačného zariadenia - mobilného telefónu a išlo by vlastne opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala (Rozsudok KS Prešov, sp. zn.: 6 Co 91/2011), lebo opäť by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil, a škoda by predstavovala stále tú istú sumu bez ohľadu na ubehnutú dobu viazanosti. Tvrdí, že žalobca sa snaží presadiť, že sumu 209,50 € už požaduje ako náhradu škody, v skutočnosti ju požaduje ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia - mobilného telefónu. Nepopiera, že ak by bola viazanosť platná, porušenie záväzku viazanosti môže spôsobiť žalobcovi škodu. Malo by však ísť o skutočnú škodu a v praxi považujeme skôr len za teoreticky možné, aby táto skutočná škoda zodpovedala presne rozdielu trhovej a akciovej ceny telefónu a aj to by sa malo stať pri jedinečných podmienkach. Uviedol, že samotné

uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad náhrady škody a rozdiel medzi kúpnu a akciovou cenou tak nie je následkom protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom ich zmluvnej dohody. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo, pretože za odpredané telekomunikačné zariadenie - mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu. Z toho dôvodu nárok na náhradu škody vo výške spomínaného rozdielu cien je irelevantný. Poznamenal, že žalobcovi nemohla vzniknúť škoda na telekomunikačnom zariadení - mobilnom telefóne, nakoľko žalobca už nie je vlastníkom telekomunikačného zariadenia, že zo zmluvy, z Dodatku ani Všeobecných podmienok nevyplýva povinnosť žalovaného vrátiť žalobcovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia v prípade, že žalovaný poruší povinnosti, ktoré mu z Dodatku vyplývajú, teda povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom počas celej doby viazanosti alebo povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby. Poskytnutie zľavy z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia nebolo zo strany žalobcu v kúpnej zmluve ani viazané na žiadnu podmienku, ktorá by mala rozvázovací charakter vo vzťahu k dohode o kúpnej cene. Jediná forma sankcie za porušenie vymedzenej skupiny povinností žalovaného z Dodatku k zmluve o pripojení (aj povinnosti riadne a včas uhrádzať ceny za poskytované služby) bola medzi žalobcom a žalovaným dohodnutá v čl. 2 bod 2.5 Dodatku formou zmluvnej pokuty. Na základe vyššie uvedeného, je toho názoru, že nie sú naplnené ani predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 OZ, ktoré by zakladali nárok žalobcu na úhradu sumy 209,50 €. Poukázal na ich prax s návrhmi žalobcu a formy pokusov o pokonávku, od ktorej žalobca odvodzuje po márnom uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie pre žalovaného, úroky z omeškania, žalovaní sú vyzývaní na úhradu hovorného a zmluvnej pokuty resp. zmluvnej pokuty/ náhrady škody a nie na náhradu škody, ktorú by špecifikoval a teda sa s týmto nárokom nemohli žalovaní dostať do omeškania od dátumu uvádzaného v žalobách, nakoľko neboli žalobcom k náhrade špecifikovanej škody nikdy vyzvaní, čo potvrdzuje, že ide len o modifikovanie neprijateľnej zmluvnej podmienky - zmluvnej pokuty do nároku na náhradu škody. Citoval z rozhodnutí: uznesenia KS v Prešove č.k. 3Co/73/2013 z 3.7.2013, rozhodnutia NS SR číslo R 28/1970, R 53/1993 a uznesenia sp. zn. 4M Cdo 20/2010 z 26.1.2011, uznesenia KS Banská Bystrica č.k. 16Co/182/2013 z 23.10.2013. Poukázal, že o samostatnosti žalovaných nárokov svedčí okrem ich odlišného právneho základu aj režim premlčania týchto nárokov, pokiaľ hovorné sa premlčuje podľa § 101 OZ vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, nárok na náhradu škody sa premlčí v zmysle § 106 OZ ods.1 za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, pričom podľa ods.2 tohto ustanovenia najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škody vznikla. Uviedol, že do konania na základe oznámenia o vstupe bolo pripustené Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie so sídlom Seberínho 9, Bratislava, IČO : 42 264 979 v pozícii VÚ, ktoré sa vyjadruje v predmetných kauzách spotrebiteľov veľmi všeobecne a teda neurčito a nekvalifikovane bez toho, aby sa tento účastník konania aspoň snažil oboznámiť s obsahom konkrétneho spisu, čím nenapĺňa zákonodarcom sledovaný cieľ ochrany spotrebiteľa a z tohto dôvodu navrhujeme súdu aby vo veci preferoval odborný prístup so znalosťou konkrétneho prípadu. Nadväzujúc na uvedené považuje rozsudok súdu za rozhodnutie, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, z odôvodnenia rozsudku nie je možné vyvodiť ani akými právnymi úvahami a následne zákonnými ustanoveniami sa prvostupňový súd riadil vo vzťahu k skúmaniu zákonných predpokladov pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody, považuje napadnutý rozsudok zároveň za nepreskúmateľné rozhodnutie nakoľko rozhodnutie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, čím súd odňal účastníkovi konania právo konať pred súdom spočívajúce v možnosti podať vo veci kvalifikovane odôvodnené odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Michalovce č.k. 5C/110/2014 zo 7.7.2014 v časti súdom priznaného samostatného nároku na náhradu škody vo výške 209,50 € a výroku o trovách konania preskúmal a v zmysle ust. § 221 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu zrušil a rozsudok Okresného súdu Michalovce č.k. 5C/110/2014 zo 7.7.2014 v časti samostatného nároku na náhradu škody vo výške 209,50 € a výroku o trovách konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žiadal nahradiť VÚ na strane žalovaného trovy, vrátil v zmysle ich písomného vyčíslenia, na účet právneho zástupcu VÚ konania na strane odporcu Mgr. Petra Masaroviča, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril a opatrovníčka žalovaného oznámením z 11.9.2014 (č.l.07) oznámila, že ďalší VÚ - Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA Košice na strane žalovaného vstúpil do konania 14.07.2014, teda po rozhodnutí vo veci samej. Poukázala na to, že súd vo veci samej rozhodol

07.07.2014 za účasti VÚ na strane žalovaného Združenia na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, Bratislava a uviedla, že s podaným odvolaním VÚ ako opatrovníčka odporcu nesúhlasí.

Rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 390,74 € s prísl. odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1, 3), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p., v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1, 3 O.s.p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie. VÚ uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

Aj keď VÚ v 2. rade v odvolaní výslovne neoznačil odvolacie dôvody, skutočnosti v odvolaní uvedené sa dajú podradiť pod odvolací dôvod upravený v § 205 ods.2 písm. b) a f) O. s. p.

Odvolací súd, jednak vzhľadom na námietku žalobcu, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, a na ustanovenie § 221 ods.1 písm. f) O.s.p. skúmal, či v konaní nedošlo k odvolateľom namietanej tzv. inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. O vadu tejto povahy ide tiež v prípade nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu (R 111/1998).

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho a z akých dôvodov sa navrhovateľ (žalobca) domáhal, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odôvodnenie rozhodnutia súdu musí stručne a jasne objasniť skutkový a právny základ rozhodnutia. Nemusí však dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p.

Vzhľadom na argumentáciu odvolateľa treba poukázať na rozdiel medzi (na jednej strane) rozhodnutím, ktoré nemá náležitosti predpokladané v § 157 ods. 2 O.s.p. a je z tohto dôvodu nepreskúmateľné a (na druhej strane) rozhodnutím, ktoré tieto náležitosti má, je však vecne nesprávne. Ak súd svoje rozhodnutie dostatočne odôvodní (vysvetlí), rozhodne ale na základe nesprávnych skutkových alebo právnych záverov, nejde o rozhodnutie nepreskúmateľné. V preskúmanej veci prvostupňový súd v odôvodneniach rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným, aj keď stručným spôsobom opísal priebeh konania, výsledky vykonaného dokazovania, úvahu súdu vedúcu k záverom, na podklade ktorej rozhodol, a tiež odkazy na ustanovenia právnych predpisov, ktoré aplikoval. Odvolací súd preto dospel k záveru, že skutkové a právne závery súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v konaní na odvolacom súde nedošlo k tzv. inej procesnej vade vytýkanej VÚ v 2. rade - odvolateľom.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného

skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku treba doplniť, že nemožno sa stotožniť s argumentáciou VÚ ohľadom zľavy, ktorá bola žalovanému poskytnutá ako súčasť obchodnej stratégie a politiky žalobcu, že so žalovaným uzatvoril kúpnu zmluvu a že predstavuje výsledok konsenzu medzi zmluvnými stranami a nie následok protiprávneho konania žalovaného, lebo uvedená obchodná stratégia sa následne v zmysle porušenia povinnosti žalovaného riadne a včas splatiť žalobcovi za poskytované telekomunikačné služby platby na základe ním vystavených faktúr prejavila ako porušovanie povinnosti odberateľa, t.j. žalovaného, pričom nie je možné z porušenia zmluvnej povinnosti vyvodzovať práva pre spotrebiteľa a poskytovať mu neprimeranú ochranu, a je potrebné zdôrazniť, že bolo by v rozpore so zákonom a zmluvou, ak z porušenia zmluvných povinností by žalovaný nemal uhradiť žalobcovi škodu, ktorá mu vznikla, pretože pri trvaní zmluvného vzťahu po dobu 24 mesiacov žalovaný by kúpnu cenu telefónu prakticky zaplatil a to všetko za riadneho plnenia zmluvných povinností po dojednanú dobu 24 mesiacov a ak zmluvné povinnosti boli porušené z jeho strany, od počiatku zmluvu porušoval a neplatil dojednané mesačné poplatky. Za zmienku stojí aj tá skutočnosť, na ktorú odvolací súd osobitne poukazuje, a ktorá vyplynula z listinných dôkazov, že obidve Zmluvy o poskytovaní verejných služieb boli uzatvorené 28.3.2012 a žalovaný neuhradil hneď prvú faktúru (a potom aj následné) za obdobie 28.3.2012 do 12.4.2012, ktorej splatnosť nastala 30.4.2012, na základe čoho možno vylúčiť aj pochybnosti ohľadne výšky spôsobenej škody, keďže tá žalobcovi vznikla hneď v nasledujúci deň po uzatvorení predných zmlúv.

Rozsudok vo výroku o trovách konania bolo potrebné potvrdiť, pretože je správny, vychádza zo zásady úspechu žalobcu v konaní, pričom je potrebné dodať, že náhrada trov konania spočíva v zaplatenom súdnom poplatku 36 €, ktoré uhradil žalobca a bez zaplatenia ktorých by súd nezačal konať a náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré boli vyčíslené a priznané podľa § 142 ods.1 O. s. p. a vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení.

Podľa § 224 ods.1 O.s.p. ustanovenie o trovách konania pred súdom prvého stupňa platí i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

VÚ v 2. rade nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu náhradu trov odvolacieho konania súd nepriznal a žalobcovi ani žalovanému žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.